09/10/2020

Љиљана Хабјановић Ђуровић: Митрополит Амфилохије је Свети Василије нашег времена

Митрополит Амфилохије је по притиску који трпи и начину на који се бори за православље, Василије нашег времена", казала је популарна списатељица Љиљана Хабјановић Ђуровић за Вечерње новости и пожељела Митрополиту брз опоравак.

Једна од наших најтиражнијих књижевница формално је у пензији, 1. марта предала је у пензиони фонд документацију за пензију, а стварно – у пуном стваралачком набоју.

У првим пензионерским месецима завршила је роман "То је љубав слепа сила" из серијала "Острошко тримирје", који је управо изашао из штампе. Ових дана се припрема за промоцију и већ размишља о следећој књизи.

– Срећним стицајем околности постоје многе професије из којих човек никад не оде у пензију, а моја је једна од њих – говори нам Љиљана Хабјановић Ђуровић. – Живим на исти начин као и пре тог 1. марта.

Идеју за серијал “Острошко тримирје” добила је док је писала роман “Со земљи”, причу о животу Светог Василија. Тад је схватила да се његов живот не завршава земаљском смрћу, већ да се наставља кроз чуда која се дешавају над његовим светим моштима и веру народа у њега.

– Тај серијал говори о људима и догађајима који су повезани са Острогом и Светим Василијем – објашњава саговорница. – Док сам истраживала грађу за писање романа “Со земљи” из острошког манастира сам добила вредну и ретку књигу. Читајући је, наишла сам на причу која ме је узбудила и потресла и као жену и као верницу. Знала сам да ће то бити следећа књига у серијалу.

Радња романа “То је љубав слепа сила” дешава се у Црној Гори средином 19. века и прича је о три изузетне жене и једном мушкарцу који се умешао у њихове животе и променио их заувек.

– Главни јунак је кнез који мисли да све може и све сме и да му је све дозвољено и понаша се у складу са тим. Стиже га најгора српска клетва: “Дабогда се осилио!” – открива Љиљана.

Осилили су се и неки нови црногорски “кнежеви”, а за популарну списатељицу Митрополит Амфилохије је по притиску који трпи и начину на који се бори за православље, Василије нашег времена.

– Митрополиту желим брз опоравак и молим се за његово оздрављење са бројаницом коју ми је поклонио – каже нам. – Црква је поново била под притиском под каквим је била вековима, али није губила веру у народ, у Светог Петра Цетињског и Василија Острошког.

Нови роман Љиљана Хабјановић Ђуровић неће представити на Међународном београдском сајму књига, јер га због здравствене безбедности у последњој недељи октобра неће бити.
– Неизмерно ће ми недостајати Сајам књига – каже нам. – За мене је он огромно емотивно задовољство. Када су сви били против мене, читаоци су били са мном. Они одређују моје место на књижевној сцени. Много ми значе сусрети са њима, непосредни контакти, загрљаји.

Наша саговорница је из године у годину проглашавана за најчитанијег писца у свим библиотекама широм Србије. Када је после низа добијених награда за најчитанију књигу године Народне библиотеке Србије поново требало да понесе ово признање, промењене су пропозиције. Сада би могла да буде кандидат за националну пензију, а да ли ће се кандидовати, Хабјановићева

каже:

– Према националним пензијама имам амбивалентан став. Ми морамо да утврдимо шта су националне пензије и због чега се додељују. У почетку је била прича да би то требало да буде помоћ уметницима којима су примања мала. Касније се то добитницима није допало, више им се свиђало да то буде национално признање за трајан допринос култури. Шта ће националне пензије бити по новом закону, тек треба да се утврди. Да ли је то награда за изузетан допринос друштву тих уметника? Ако је то, постављам питање да ли су само уметници заслужни, да ли су само они нешто дали друштву?! Нису. Било би поштено да ту буду и други стваралоци.

Хабјановићева је уверена да ће критеријуме за доделу националних пензија одређивати управе уметничких удружења, па ће је прилагођавати потенцијалним добитницима:

– Тако то код нас бива – прво се одреди човек, а онда услови. Довољно је погледати списак добитника. Ако се оне буду третирале као у почетку, као помоћ уметницима да живе достојанственије кад су у пензији, нећу учествовати сигурно. Тиражи мојих књига ми омогућавају да ми та врста помоћи није потребна. Ако је то признање за афирмацију српске књижевности, сматрам да са своје 44 књиге у више издања преведене на 17 језика заслужујем националну пензију.

Изолација је стање уметника

Изолација је природно стање уметника и молитвеника, каже Љиљана Хабјановић. Зато њој ванредно стање није тешко пало, осим што је као жена, мајка, супруга, домаћица била више оптерећена кућним пословима, а у исто време је писала и нову књигу. Увек, кад је кризно време, унесе нешто лепо и весело у свој живот. Овог пута је купила пса.

mitropolija.com